

Pavel

Kolmačka

Wittgenstein

bije žáka

TRÍADA

EDICE
DELFÍN

SVAZEK
STÝ
TŘICÁTÝ
DEVÁTÝ

PAVEL KOLMAČKA
WITTGENSTEIN
BIJE ŽÁKA

TRIÁDA
2014

Pavel Kolmačka
Wittgenstein
bije žáka

© Pavel Kolmačka, 2014
ISBN (tištěná kniha) 978-80-7474-099-2
ISBN (PDF) 978-80-7474-137-1
ISBN (ePub) 978-80-7474-138-8
ISBN (mobi) 978-80-7474-139-5

Zima

Dno světa: topol kotva.

Zem? Mrtvá.

Dálka. Bod. Běžkař.

Kroky duní chodbou. Na schodech škobrtám
o rezavé vědro. Žárovka nezahání tmu,
trubka zabočuje za roh. Dveře, přikládám ucho.

Prudce trhnu a položím plnou misku.
Přibouchnu.

Jako o život za roh, schody po dvou,
bez dechu bez konce chodbou.

Jaro

Záchvat března.

Po hrůzách zimy zešleli vrabci.

V ústích úžin už čekají
zárodky těl, dužin.

Actus purus: krkavec
se sluncem v zobáku letí vzhůru.

Málem jako mrtví,
tak tvrdě spící
vyšli jsme ze tmy,
vstoupili na ráhno
vysoko nad ulicí.

Bouchly dveře,
a tu jsme se probudili.
Zaskočeni chladem,
lomozem a světly,
zkřehlí a nazí jsme stáli.

Věže, věže!

Topoly a věže nehotových hal,
svit mokrého listí, pavučin a trávy
prorůstá krajinu.

Klín hus letí nad ITAB, Novibru, Láníka, s. r. o.
Pustiny za ploty průmyslových zón
září diviznou.

Přetéká mraveniště.

K mrtvému ježkovi vede hmyzí cesta.

Praská větévka, houštinou tu a tam proletují
slova: Proboha, zas voláš. Rozhlížím se, není tu
ani cesta, ani hospoda, není kde zaparkovat.
Za rok to tu bude jinak. Ted' křoviska,ňáká
haraburdárna. Přemka ti ted' k telefonu nedám.
Jo, za nitky Jirsák. Kdyby se Houška cukal,
nezapomeň, na hlavu si srát nedám.

Trvá bezvědomí v larvách. Puká kukla.

Stéblo se narovnává.

Výkřik lesa.

Před mýma jinýma očima:
Z otvoru v javoru do všech stran za včelou včela.
Kouř? Požár?

Z bezové houštiny chropot
pumpy na suchu.

Cosi živého, červeného se tam zmítá
v zuřivých systolách, prudkých diastolách.

Jako na konci: zbývá povědomá tvář
na stránce novin v kaluži s čirou vodou.
Kvetou netýkavky. V trávě u cesty jahoda.
Brouk přelézá melancholický kondom.

Na horizontu!

Kypí, přetéká
ohňová studna.

Zahrada k poledni:

Tygr spí
mezi pivoňkami.

Oko bez víček se směje.

Hemží se ještěrky a míhají se ptáci,
jak řekl Starý dnů, jak kázal věkovitý.